

November 2019

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (77)

Sund fornuft på nordjysk

Så er det jul igen....

Julen nærmer sig med hastige skridt – det lader sig ikke skjule. Og ligeså sikkert som juleaften falder på den 24., lige så sikkert er det, at Bertel Haarder hvert år forfatter sin julesang – en fantastisk gennemgang af årets politiske højdepunkter. Og i år er ingen undtagelse.

Det er således endnu engang lykkedes mig at få fat i førsteudgaven med særlig distributionstilladelse fra forfatteren.

Så derfor er den vedhæftet – klar til julefrokosten.

Skulle læseren i øvrigt få lyst til et godt indblik i tidligere tiders sange, så kan jeg varmt anbefale Bertels bog: *Bertels bedste – sange og fortællinger fra Borgen*.

Vigtigt navneskifte

"Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet" har på ordre fra den nye minister Dan Jørgensen (S) skiftet navn til *"Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet"*.

Til trods for høj intelligenskvotient blandt læserne af dette nyhedsbrev, kunne der dog være enkelte – håbløse – der kunne være så naive at mene, at de to betegnelser var nogenlunde ens.

Men det er bestemt ikke tilfældet. Derfor var den første gerning på den første arbejdsdag for den nye minister og tidligere EU-politiker (Dan Jørgensen) at få denne titel ændret.

Nu viser det sig, at den vigtige ændring har været en dyr affære for skatteyderne, nærmere betegnet 141.546 kr. til kuverter, visitkort, logoer og domænenavn m.v. (eksklusiv medarbejdertid).

Men der har jo også været tale om 34 bogstaver.

FN's arbejde og USA's interesse for Grønland

Hvert år sender Folketinget 8 medlemmer til Washington for over 3 dage at møde de, der former amerikansk udenrigspolitik, hvorefter delegationen rejser videre til FN for at følge arbejdet hos den danske FN-delegation. Med mere end 8 års anciennitet var det så i denne måned blevet min tur (i øvrigt sammen med en anden nordjyde: Orla Hav).

Hos de amerikanske myndigheder i Washington, dvs. i Pentagon, Udenrigsministeriet (og hos Verdensbanken), var den generelle amerikanske fokus ikke rettet mod FN eller klimaet, men derimod mod Grønland. Ikke så meget med henblik på en god pris eller en fin tilstandsrapport (uden for mange K3'ere), men mere på den stadig stigende kinesiske indflydelse i dette område. Vort grønlandske landsstyremedlem, der også deltog i turen, kunne da også bekræfte den øgede interesse for Grønland hos såvel Kina som USA. Netop i disse dage udveksler USA og Grønland eksempelvis konsulater i hhv. Nuuk og New York.

I Grønland har regeringen luftet planer om at udskifte danskundervisning i skolerne med engelsk. Der er sikkert også mange engelsk-talende lande, der står klar med gratis efteruddannelse til unge grønlændere (???). Jeg spørger efterhånden mig selv, om det eneste, der bliver tilbage til Danmark, er den enestående mulighed for hvert år at kunne sponsorere 3,8 mia. kr. i fast bloktilskud.

Efter et par dage i Washington gik det videre med tog til New York, hvor vi blev modtaget af FN-ambassadøren, der sammen med sine medarbejdere skulle orientere os om FN-arbejdet.

For mit vedkommende blev det desværre også en rundtur i et akademiker-bureaukrati med ikke mindre end 16.000 møder (!!!) om året. Og mit indtryk er desværre, at effektivitet her i vidt omfang gøres op i antallet af møder. Jeg har i det væsentlige respekt for FN's arbejde, men uden at have foretaget en revision af regnskaberne har jeg en fornemmelse af, at der kan spares mange af de 33 milliarder kr., der i dag bruges i denne organisation. Jeg skal dog understrege, at dette udsagn alene er begrundet i "lugten i bageriet" samt samtaler med folk "i systemet".

Som i enhver anden om sig gribende organisation udvikler man selv sine arbejdsområder, hvilket betyder, at man altid har travlt og altid mangler penge. FN er ingen undtagelse.

Det seneste nonsens kommer således fra FN-organet "Komiteen for økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder". Her har man udarbejdet en rapport, hvorefter den danske regering ikke overholder menneskerettighederne!!

Komiteen mener nemlig at have studeret den danske lejelovgivning. Det drejer sig om Boligreguleringslovens § 5.2 vedrørende udlejers mulighed for – ved lejerens fraflytning – at renovere lejligheden og genudleje den til en ny lejer til højere husleje. Det er øjensynlig strid med menneskerettighederne. Det kan du evt. læse mere om [her](#).

Jeg tillod mig at spørge komiteformanden, som vi havde møde med, om det evt. også – som i mange andre lande – var i strid med menneskerettighederne, blot at lade boligmassen forfalde. Det var imidlertid helt ok.

"Protokollen" og gaverne

Et besøg hos en amerikansk institution betyder også udveksling af gaver. Ingen vej udenom. Men heldigvis har vi noget, der hedder "*Protokollen*".

Protokollen er ikke det hæfte, læreren skrev sygefravær i, men derimod et stort kontor under Udenrigsministeriet, der fortæller, hvad man må og skal, når der er tale om udlands-besøg. Folketinget har kopieret Protokollens regler om gaver – og nu bliver det indviklet: Man opererer med 4 gavekategorier, alt efter hvor "fin" modtageren er. Eksempelvis kan der gives en gave fra kategori 1, hvis modtageren er en "almindelig" embedsmand. Er der tale om en lidt finere én af slagsen, evt. en vært, kan gave ydes fra kategori 2 – men man kan også ifølge gavecirku-læret vælge i stedet at sende blomster forud for en middag. Kategori 3 er for am-bassadører. Kategori 4 er til de virkelig fine.

Der er ikke bare tale om tilfældige kategorier – også gavernes værdi varierer i sa-gens natur. Under vort besøg i det amerikanske Forsvarsministerium, Pentagon, blev vi således underholdt af en "højtstående" medarbejder. Han var imidlertid kun officielt tituleret som "*Director*" og kunne derfor desværre alene rubriceres til en kategori 1-gave. Under besøget tilkom det så mig som delegationsleder at takke for besøget og samtidig overrække ham den medbragte (kategori 1)-gave.

Og det er så her, det bliver pinligt, idet den venlige mand desværre i udsøgt tak-nemmelighed insisterede på at pakke den fint indpakkede gave op på stedet. Jeg havde nok lugtet, hvor det bar hen ad, men døren var spærret, så vi var fanget – fanget i et rum i Pentagon – og således nødsaget til at overvære åbningen af den flot indpakkede gaveæske (fra kategori 1)-hylden.

"Thank you so much", lød det fra Director Robert Galvin. Det var lige hvad, han manglede:

En nøglering.

"Fremad" – eller tilbage?

Danmark er blevet begunstiget med endnu et borgerligt parti.

Umiddelbart er flere valgmuligheder altid af det gode, men "*Fremad*" kan blive en dyr fornøjelse for det borgerlige Danmark. Der var ved sidste valg et borgerligt stemmespild på 4,3 % (udmålt på Riskær, Stram Kurs og Kristelig Folkeparti), og med det nye parti er der al mulig grund til at frygte, at det borgerlige stemmespild kan blive endnu større, hvis partiet ikke opnår valg.

Det bliver unægtelig op ad bakke.

Dårlig hukommelse

Det er underligt, som hukommelsen ofte svigter, når først man har fået sikret sig regeringsmagten: Der var Arne med den tidligere pension, der var 1 000 nye sygeplejersker, konsulentloft, trafikinvesteringer, 3. Limfjordsforbindelse, der var flere pædagoger i vuggestuer, nærhospitaler og politistationer osv. osv.

Trist at vælgerne i den grad lod sig bluffe.

På et enkelt område synes hukommelsen dog ikke at svigte. Det er således fortsat venstrefløjens (inkl. de radikale) ønske at forhøje arveafgiften for familiedrevne virksomheder, med den virkning, at virksomhederne tømmes for likvider i tilfælde af ejerens dødsfald. På den måde sikrer staten da også, at en sund og sikker virksomhed kan blive økonomisk ganske usikker.

Socialdemokratiets ønske om forhøjelse af arveafgiften for personer – det rene ligrøveri – fra 15 % til 30 %, synes dog parkeret – i det mindste for en tid. Ufatte- ligt at man ikke ser på, hvordan søsterpartierne har afskaffet denne skat i bl.a. Norge og Sverige.

Effektivisering af retssager

Posten som Formand for Folketingets Retsudvalg har givet mig mulighed (og lyst) til at udarbejde en del forslag til ændring af domstolenes behandling af retssager mellem borgere og virksomheder (civile sager).

Ventetiden og omkostningerne i disse retssager har i dag fået et omfang, der reelt betyder, at både virksomheder og borgere i vidt omfang afholder sig fra at gå til domstolene.

Den interesserede læser kan se mine forslag i Børsens omtale [her](#). Forslagene skulle alle – uden væsentlige indskrænkninger i retssikkerheden – betyde en ikke ubetydelig effektivisering af domstolenes arbejde.

Justitsministeren – som jeg naturligvis tilsendte forslagene – har nu meddelt, at han vil indkalde Retsplejerådet (meget kloge jurister) til at se på effektiviseringsmulighederne, herunder mine forslag, alt sammen med henblik på relevante lovændringer. Det er meget tilfredsstillende, specielt når man har lagt tid og faglig energi i arbejdet.

I dag har jeg så suppleret med 16 yderligere forslag til effektivisering af straffesager. Læs artiklen i Jyllands-Posten [her](#).

Inddrivelse af gæld til det offentlige.

I forrige nyhedsbrev beskrev jeg, hvordan staten opgiver inddrivelsen af 123 mia. kr. hidrørende fra bl.a. skattegæld, skyldige biblioteksafgifter, tog-bøder osv.

Flere læsere har spurgt, hvorfor disse fordringer ikke sælges til inddrivelse ved private inkassofirmaer (uden ret til videreoverdragelse). Det er et forslag, jeg tager med mig og vil undersøge nærmere – i første omgang ved en forespørgsel til skatteministeren.

Det er under alle omstændigheder ganske underminerende for sammenhængskraften i Danmark, at så mange mennesker uden videre kan undlade at betale forfalden gæld.

Ingen ansvar – igen

Der var ingen i Socialstyrelsen, der havde ansvaret for, at Britta gennem 20 år kunne læse kassen for over 100 mio. Det sagde Styrelsen, der havde undersøgt sig selv.

Der var heller ingen, der havde ansvaret for danmarkshistoriens størst rets-skandale, Teledata-sagen, hvor forkerte beviser kan have været lagt til grund ved de danske domstole i mere end 10 år. Det sagde Rigspolitiet og Justitsministeriet, der havde undersøgt sig selv.

Det viser sig nu, at der heller ikke er nogen, der er strafferetslig ansvarlig for, at en del af Rigspolitiets sindssyge konsulentforbrug i en årrække aldrig kom i udbud, men blev holdt inden for en lille venneskare. Således har Rigspolitiet nu undersøgt egne forhold og igen fundet ud af, at den indkøbschef – der i strid med alle regler havde dirigeret konsulentarbejde til 3 tætte veninder fra deres tidligere fælles ansættelse i Danmarks Radio – heller ikke skulle tiltales for noget som helst.

Rigspolitiets konsulentforbrug androg i 2015 og 2016 over en kvart milliard kroner (!!) – hvoraf halvdelen af arbejdet aldrig kom i udbud til trods for helt klare regler om det modsatte og til trods for, at Rigsrevisionen året før havde gjort anmærkninger herom. Om man fik noget for pengene, er der heller ikke nogen, der i dag ved noget om. En konsulent fik således i 2012 udbetalt 7,1 mio. kr. for ”ansættelser og personanalyser”, uden at Rigspolitiet i dag er i stand til at oplyse, hvilke ansættelser det drejede sig om. Dykker man ned i to af de mest lukrative måneder, fakturerede den ene konsulent 444 timer dvs. 11 timer pr. arbejdsdag – et omfang, der af forskningschef Roger Buch fra Journalisthøjskolen karakteriseres som ”fysisk umuligt”.

Selvom forholdene ligger år tilbage, vil jeg nu i Folketinget have Justitsministeren (der er uskyldig i affæren) til at oplyse, om sagen overhovedet ikke har haft konsekvenser for de personer, der nødvendigvis har været bekendt med uregelmæssighederne eller for dem, der skulle føre tilsyn med, at pengene blev forvaltet på korrekt vis.

Vi kan indtil videre konstatere, at det offentlige – her politiet – igen har undersøgt sig selv og igen med det helt klare resultat: ingen ansvar.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen